

Viết về loài cây em yêu quý

Author : Hồng Thắm

Viết về loài cây em yêu quý - Bài làm 1

Ở thị trấn nhỏ nơi mà em sống có đến trăm loài cây. Cây nào cũng có ích nhưng loại cây em yêu nhất là cây bàng. Trái dài trên vỉa hè là những cây bàng xanh tốt. Ở trường học, cây bàng như những chiếc dù che nắng cho học sinh.

Với em cây bàng đẹp vào cả bốn mùa. Mỗi mùa cây có một cái đẹp, cái hay riêng, Vào mùa xuân, cây bàng thay áo mới. những chiếc chồi non xanh mơn mớn nhú lên. Cây như được hồi sinh sau một mùa đông lạnh giá. Những đứa trẻ ngẩng cao đầu ngắm từng đôi chim làm tổ trên cành cây và trong chờ ngày mà những quả trứng bé xíu kia nở. Cây bàng còn là nhà của những loại côn trùng vô hại bé nhỏ, bảo vệ chúng khỏi những cơn gió đầu năm. Khi vào mùa hạ, cây bàng ra hoa, lúc này tán lá bàng xò rộng tán để làm dù khổng lồ che nắng cho người đi đường. Em nhớ những trưa hè oi bức, em cùng các bạn chơi nhảy dây, ô ăn quan dưới bóng cây bàng. Cây bàng như hòa nhịp với mùa hè, khẽ rung cành cây như múa mỗi khi có cơn gió mát thoảng qua. Và khi đó những bông hoa bàng bé xíu lại rụng xuống, cuốn theo gió nhưng còn ngược lên như tiếng quăng đời ngăn ngủi của mình. Rồi mùa hè cũng qua đi, nhường chỗ cho mùa thu. Những bông hoa còn sót lại kết trái khi trái chín, cây bàng như được ai thấp lửa. Trái vàng xen với lá cây xanh trông rất đẹp mắt. Khi quả rụng, lũ trẻ con xúm lại tranh nhau những trái chín vàng ươm. Loại trái cây ấy có vị ngọt, thơm, nhân bàng ngậy ngậy, bùi như lòng tốt của cây bàng.

Mùa thu đi, mùa đông thế chỗ. Cây bàng trút bỏ tấm áo cũ, khẽ rùng mình khi có cơn gió lạnh thoảng qua. Cây gầy còm, khẳng khiu, và là chỗ tựa cho bà cụ bán hàng ăn sáng. Sáng nào cũng vậy, cây dạy sớm cùng bà, bầu bạn với bà khi bán hàng. Cây bàng mặc dù chỉ là cây nhưng vẫn bầu bạn với con người và như cũng có cảm xúc giống con người. Cây bàng đã cho em nhiều kỷ niệm đẹp. Giờ đây, em lại nhớ những mùa hè đuổi theo nhặt những bông hoa bàng bị gió cuốn mà không ngủ trưa. Nhớ những mùa thu năm nào, ngược mắt ngắm chùm bàng vàng ươm đầy thềm thuổng rồi tranh nhau những quả bàng rụng. Nhớ những mùa đông lạnh lẽo, đứng gần cửa sổ nhìn những chiếc lá bàng trao nghiêng trong gió em lại thấy cái lạnh thấu xương của gốc bàng.

Cây bàng như một người bạn của em. Mỗi khi xa nhà, em lại nhớ đến hình ảnh cây bàng cho dù rất nhiều loài cây đẹp trước mắt. Những loài cây đó có thể sẽ là loài cây đẹp nhất trong mắt người khác, nhưng với em đẹp nhất vẫn là cây bàng và chỉ cây bàng mà thôi.

Viết về loài cây em yêu quý - Bài làm 2

Tài liệu chia sẻ tại <https://tuyentapvan.com>

Trên đời này, ai ai cũng cũng đều yêu quý một loài cây nào đó, đó có thể là cây Phượng, cây

Xoài, cây Bưởi... Có người yêu loài cây đó vì nó đã gắn liền với tuổi thơ của họ nhưng cũng có người yêu loài cây đó vì những lợi ích mà nó đem lại và cũng có người yêu loài cây đó vì vẻ đẹp của nó. Em cũng vậy, loài cây em yêu quý nhất đó là cây Bàng.

Ngay trước nhà em có trồng một cây Bàng rất to. Không biết cây Bàng này có từ bao giờ, chỉ biết khi em còn nhỏ thì cây Bàng đã đứng sừng sững ở đấy rồi. Nhìn từ xa trông cây Bàng tựa như một chiếc ô xanh khổng lồ của tạo hoá. Nhờ bộ rễ to khoẻ mà chiếc ô khổng lồ này có thể đứng vững và che chở cho quán nhà em không biết bao nhiêu đêm mưa, ngày nắng. Thân cây Bàng to và xù xì, một còng tay em không thể ôm hết được. Tán là Bàng vươn tận ra ngoài mép đường, tạo một vùng bóng mát rất là rộng. Mỗi khi trời nắng oi ả hay có cơn mưa bóng mây quán nhà em nhiều khách hơn hẳn so với những quán bán hàng gần đó, đó chính là công lao của chiếc ô khổng lồ, thế nên cả nhà em quý cây bàng này lắm. Tán lá Bàng còn đóng vai trò như một chiếc đồng hồ bốn mùa. Nếu nhìn lên tán lá, từ cành xơ xác đã mọc lên những mầm lá Bàng thì tức là mùa Xuân đã về. Khi tán lá che kín cành cây Bàng, những chiếc lá màu đỏ tía vậy tức là mùa hè đến rồi. Khi lá rơi theo từng cơn gió và lá vàng dần thì lúc đó đã sang mùa thu. Cuối cùng khi những cành cây xơ xác dần lộ ra, vậy là mùa đông đã về. Có những lúc em nhìn lên cây Bàng khi lá đã rụng hết, thầm hỏi: "Cây Bàng ơi, cậu có lạnh không", cây Bàng liền rung rinh theo làn gió đông như muốn nói: "Cậu không cần phải lo, mình ổn mà" và kiên trì, quyết tâm vượt qua mùa đông lạnh giá. Hoa Bàng có vào mùa xuân, nở thành từng chùm màu trắng như chiếc khăn trắng vắt lên trên cành Bàng. Quả Bàng khi chín có màu vàng, có hình như quả bóng bầu dục, đôi khi lại tròn như quả trứng gà, bên trong quả Bàng có chất nước chảy ra trông như sữa, ăn có vị chát chát, ngọt ngọt. Thỉnh thoảng em lại nhặt vài quả Bàng rụng để chơi đá bàng cùng với hai đứa em trai, rất là vui.

Em yêu cây Bàng không chỉ nó gắn liền với tuổi thơ của em mà còn vì vẻ đẹp của nó cũng như những lợi ích mà cây Bàng đem lại cho nhà em nói riêng và nhân loại nói chung. Em coi cây Bàng như người bạn tri kỷ của mình.